Electromagnetism Notes

by Ham Kittichet

▶ Table of Contents

บทที่ 1 ไฟ	ฟ้าสถิต	1
▶ 1.1	สนามไฟฟ้า	1
▶ 1.2	Divergence และ Curl ของสนามไฟฟ้าสถิต	2
▶ 1.3	ศักย์ไฟฟ้า	3
▶ 1.4	งานและพลังงาน	5
▶ 1.5	ตัวนำและความจุไฟฟ้า	8
บทที่ 2 ศัก	ย์ไฟฟ้า	12
▶ 2.1	สมการ Laplace	12
▶ 2.2	การจำลองภาพ	14
▶ 2.3	การแยกตัวแปร	15
▶ 2.4	การกระจาย Multipole	19
บทที่ 3 สน	มามไฟฟ้าในสสาร	23
▶ 3.1	โพลาไรเซชัน	23
▶ 3.2	สนามไฟฟ้าของวัตถุที่ถูกโพลาไรซ์	25
▶ 3.3	การกระจัดไฟฟ้า	26
▶ 3.4	ไดอิเล็กทริกเชิงเส้น	27
บทที่ 4 แม่	เ่เหล็กสถิต	32
▶ 4.1	กฎแรง Lorentz	32

บทที่ 4 | แม่เหล็กสถิต

▶ 4.1. กฎแรง Lorentz

แรงแม่เหล็ก

แรง Lorentz. ประจุ Q ที่เคลื่อนที่ด้วยความเร็ว ${f v}$ ในสนามแม่เหล็ก ${f B}$ จะถูกแรงแม่เหล็กกระทำดังนี้:

$$\mathbf{F}_{\text{mag}} = Q(\mathbf{v} \times \mathbf{B}) \tag{4.1}$$

โดยถ้ามีทั้งสนามไฟฟ้าและแม่เหล็ก:

$$\mathbf{F} = Q(\mathbf{E} + (\mathbf{v} \times \mathbf{B})) \tag{4.2}$$

การเคลื่อนที่ใน **B** สม่ำเสมอที่น่าสนใจมีดังนี้:

1. ถ้าประจุ Q เคลื่อนที่ด้วยความเร็ว ${f v}$ ในสนาม ${f B}$ เพียงอย่างเดียว ส่วนของ ${f v}_{\perp}$ จะทำให้เกิดการเคลื่อนที่วงกลม ตามสมการ

$$QBR = mv = p$$

เมื่อ p คือโมเมนตัม และได้

$$\omega = \frac{QB}{R}$$

จะเรียกว่าความถี่ cyclotron

2. ถ้าประจุ Q เริ่มจากหยุดนิ่งในสนาม ${f E}$ และ ${f B}$ ที่ตั้งฉากกัน ถ้าแก้สมการมาจะได้ว่าประจุจะเคลื่อนที่เป็นรูป cycloid ที่มีรัศมี

$$R = \frac{E}{\omega B}$$

เมื่อ ω คือความถี่ cyclotron และศูนย์กลางวงกลมที่ทำให้เกิดรูป cycloid จะเคลื่อนที่ด้วยอัตราเร็ว

$$u = \omega R = \frac{E}{B}$$

ต่อมาพิจารณางานจากแรงแม่เหล็ก:

$$dW_{\text{mag}} = \mathbf{F}_{\text{mag}} \cdot d\mathbf{l} = Q(\mathbf{v} \times \mathbf{B}) \cdot \mathbf{v} dt = 0$$

ดังนั้นได้ว่า

งานของแรงแม่เหล็ก. แรงแม่เหล็กไม่ทำงาน:

$$W_{\text{mag}} = 0 \tag{4.3}$$

กระแสไฟฟ้า

นิยามกระแสไฟฟ้า. กระแสไฟฟ้า (**I**) ของจุดหนึ่งในสายไฟคือปริมาณประจุที่เคลื่อนที่ผ่านจุด ๆ นั้นต่อหน่วยเวลา หรือก็คือ

$$\mathbf{I} = \lambda \mathbf{v} \tag{4.4}$$

พิจารณา

$$\mathbf{F}_{\text{mag}} = \int d\mathbf{F}_{\text{mag}} = \int (\mathbf{v} \times \mathbf{B}) \, dq$$

ดังนั้นในสายไฟจะได้

แรงแม่เหล็กบนสายไฟ.

$$\mathbf{F}_{\text{mag}} = \int (\mathbf{I} \times \mathbf{B}) \, \mathrm{d}\ell \tag{4.5}$$

หรือก็คือ

$$\mathbf{F}_{\text{mag}} = \int (I \, \mathrm{d}\mathbf{l} \times \mathbf{B}) \tag{4.6}$$

ต่อมา หากประจุที่เคลื่อนที่เป็นประจุจากความหนาแน่นในสองหรือสามมิติ เราจะนิยาม:

นิยามความหนาแน่นกระแสไฟฟ้า. สำหรับประจุที่ไหลบนผิวในสองมิติ ถ้าในแถบเล็ก ๆ ที่ขนานกับทิศในการไหล ของกระแส $d{f I}$ กว้าง $d\ell_\perp$ เราจะนิยาม*ความหนาแน่นกระแสไฟฟ้าเซิงพื้นที่* (${f K}$) ว่า

$$\mathbf{K} \equiv \frac{\mathrm{d}\mathbf{I}}{\mathrm{d}\ell_{\perp}} = \sigma\mathbf{v} \tag{4.7}$$

สำหรับประจุที่ไหลในปริมาตรสามมิติ ถ้าในท่อเล็ก ๆ ที่ขนานกับทิศในการไหลของกระแส ${
m d}{f I}$ มีพื้นที่ ${
m d}a_{\perp}$ เราจะ นิยามความหนาแน่นกระแสไฟฟ้าเชิงปริมาตร (${f J}$) ว่า

$$\mathbf{J} \equiv \frac{\mathrm{d}\mathbf{I}}{\mathrm{d}a_{\perp}} = \rho \mathbf{v} \tag{4.8}$$

และเช่นเดียวกับ (4.5) จะได้ว่า

แรงแม่เหล็กบนกระแสไฟฟ้าในสองและสามมิติ.

$$\mathbf{F}_{\text{mag}} = \int (\mathbf{K} \times \mathbf{B}) \, \mathrm{d}a \tag{4.9}$$

และ

$$\mathbf{F}_{\text{mag}} = \int (\mathbf{J} \times \mathbf{B}) \, \mathrm{d}\tau \tag{4.10}$$